

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 167.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465701200.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Men see/ jeg mig forseer/ med Døden her at laste.
Naturen ofven fra befaling fik/ at haste
Med hannem til det maal/ som er alt Kjød bestemt/
Och løse kroppens aag/ som hand var under klemt.
Hans høyt-opljuste Sjæl var alt for Himmel-værdig/
Til her blant os at bo: Thi gjorde den strax færdig/
Och ikke bad om frist/ men gladelig opfoer
Til Himlens høye Sal och Englers Jubel-Choor.
Der hafver den sit Hjem och Verne-bolig fundet:
Der lefver den i Fred/ och hafver sig tilvundet
En ævig Adel-Ret/ och Ljfsens ære-krands/
Och er trind om bekled med Stjerne-pract och glands.
Saa fik da grafven her af hannem intet andet/
End det/ som kunde dog ved magt ey længe standet:
168 Thi som det var af Jord/ det nu til Jorden gaaer/
Och der til Dommedag sig ud at hvile faaer.
Den anden rest/ som er hans høye Dyders Rycte/
Tør och ey midlertjd for undergang sig frycte.
Naar gylden tafle-skrift och marmor-graf forgaaer/
Vor store Svanes Lof end da ved lige staaer.